

להיטים כשהרי יפגוש את סאלי

בעיקבות. הוסיכה
הקסומה אפשר
לצפות ברטם
לשלאגר החדש
של רוב ריינר

מישהו אמר כבר כי מי שיצליח להמציא את הנוסחה הנכונה לטעם

חיפה: אשה אחרת, זמנים מרדניים.
ירושלים: אשה אחרת, מי הפליל את רוני רביץ? אשה חתח השפעה.

תל-אביב:

*** **הלזאסופין** (פריז, ארצות הברית) — קומדיה ישנה ומסורפת משנת 1941, שהכל קורה בה בלי התראה מוקדמת. הגיבורים עוברים מעלילה לעלילה, שולפים בדיחות מן המותן ומלגלים בהן. אה על תעשיית הקולנוע. מוצר יחיד במינו, שגם הבימאי לא חזר עליו מעולם.

שחקנים מגו ראין ובילי קריסטל
קומדיה היסטורית

הקהל יוכה לחיי נצח כהוליווד, מי היה מאמין שהוסיכה הקסומה תהיה להיט גדול כל כך בעידן סטיבן ספילברג? אף לא המפיץ הישראלי שלה. אבל, עוכרה. זה היה אולי ה"סליפה" (הכיניו ה"מיקצועי" לסרט שלא מצפים ממנו הרבה, והופך בשקט-בשקט למוחץ קופות) של השנה שעברה. אבל בזה לא תם כוחו של רוב

(אני זהחברה) ריינר, הבימאי. סרטו החדש. כשהרי פגוש את סאלי. שובר קופות בכל מקום שבו הוא מוצג. מסתבר שהעולם זקוק לקרמדיה. הפעם זו קומדיה אמריקאית מקורית, ולא איזה עיבוד מדולל לייזר צרפתי מקורי, כמו כל השלא-גרים האחרים (עיינין ערך בני דורים). גיבור הוא סיפור אהבה מסורף ועמוס בבעיות נוראות, שכולן נפי-תרות בחיך ועם שני שחקנים חבי-בים וסימפטיים: מגו ראין, תגלית 1986, חמורה וחיננית בטופ ואן ואחר כך בפריס, ובילי קריסטל, מהוסיכה הקסומה ומזרוק את אמא מרכבת.

הקהל יוכה לחיי נצח כהוליווד, מי היה מאמין שהוסיכה הקסומה תהיה להיט גדול כל כך בעידן סטיבן ספילברג? אף לא המפיץ הישראלי שלה. אבל, עוכרה. זה היה אולי ה"סליפה" (הכיניו ה"מיקצועי" לסרט שלא מצפים ממנו הרבה, והופך בשקט-בשקט למוחץ קופות) של השנה שעברה. אבל בזה לא תם כוחו של רוב

תדריך חובה לראות

תל-אביב: מיכתב מאשה אל-מונית, בגלל המילחמה ההיא, מי הפליל את רוני רביץ? אשה אחרת, קפה בגדר, זמנים מודרניים. חלק עם הרוח, פאדרה פאדרונה, ואז, נערת קריאה, המיקלס. הלוא פופין.

הכל נשאר במישפחה

אינדיאנה ג'ונס ומסע הצלב האחרון (תל-אביב, תל-אביב, ארצות-הברית) — אין מקום לספקות — זה סרט כף, שמקפץ לו בעליצות היסטורית-עדי-מסורפת מ-תחילתו ועד סופו. חוסר-הגיגון מופגן שאינו גורע מן ההנאה. המירשם מוכר ובודק. הוא עבד היטב בפעמים הקודמות, ולפי האולס המלא עד אפס מקום, הוא עדיין עובד היטב. לג'ונס יש הפעם שותף חדש להרפתקות. מצ' טרף אליו הפעם אביו מולידו, בכבודו ובעצמו, היסטוריון מומחה לימי-הביניים, היודע כל מה שאפשר לדעת על הגראל, הלא הוא אותו גביע שבו, כך אומרים, אספו את דמו של הצלב. בימי-הביניים היו אלה אבירי השולחן העגול שיצאו לחפש אחרי הכלי המופלא. סמל לישועה ולקדושה. הפעם מתבקשת מישפחת ג'ונס להביא את הגביע לאמריקה, ולא חשוב מה המי-חיר. כאן אולי המקום להסביר שאינדיאנה המהור-

קונרי, פורד וריס-דיוויס: אבא גנוב

לל אינו אוהב כל כך את אביו, שהתעלם ממנו כשהיה ילד. אבל בכל זאת, כשמודיעים לו כי אבא-לה הלך לאיבוד תוך כדי חימושו, הוא מייד מתגייס להצלתו. הוא מרביץ לנאצים, מפ-רק טירות אוסטרויות, דורס עכברים במרתמי ונציה — והכל כדי להגיע למיזרח התיכון, שם הוסתר הגביע הקדוש בימי-הביניים. סיפור הסרט פחות מפתיע מקודמיו, אך שון קונרי גונב את ההצגה ומהווה תמורה ראויה לשמה.

בלי הרדמה

שדות ירוקים (לב, תל-אביב, ישראל) — מי שר"צה להמחיש לעצמו את החוויה הקולנועית משני קצותיה — שייך ב-אותו היום לשדות ירוקים בהצגה יומית ול-אינדיאנה ג'ונס לפני השנה. אחרי שדות ירוקים יהיה לו קשה מאוד להירדם. אם אינדיאנה ג'ונס הוא אנדה אסקפיסטית מיתית מבית-היוצר הקולנועי הווירטואוזי וה-שבע ביותר בעולם, הרי כל מה שיש בסריתו של יצחק ("צפ") ישרון הוא ההיפך הגמור: ריא-ליזם אצל, בלי אימור ובלי מיתוס, בלי אפק-טים מדהימים ובלי כוכבים נוצצים. צפל אינו מאחל לצופיו חלומות נעימים ואינו מרשה להם לצאת למסעות מסביב לעולם כדי לשכוח. להי-פך, הוא תופס את הישראלי ברוקטיו, מכריח אותו להיטייר מבט אל הבד — הראי השחור שיספר לו עד כמה שלגיה הישראלית ג'כוערת. לכן, גם אם העלילה נעצרת בצורה מרגיזה במחצית הדרך והסיפור מתחיל לחוג סביב

דוליצקיה ושילה: אלגוריה אכזרית

עצמו, משיג צפל את החוויה העיקרית שאליה הוא מכון את מאמציו הפעם: לעצבן את הצופה עד כדי כך שיתאמץ להבין מה קורה לו באמת. בראי משתקפת המישפחה הישראלית המ-צויה בכל כיעורה, בשטחים-הכבושים. המי-ש"חק הבוטה והצילום הכמו תיעודי משכנעים. דיאלוג-הסינים של הבימאי עם אחת הדמויות, הבא להעניק לסיפור ריחוק, אינו מעניק חנינה לא לדמויות ולא לקהל היושב באולם.

המעביר בשקט רעיונות שאחרים אינם מצליחים לומר בועקה, בעזר-תם של סלים דאו ומוחמד בקרי. החלק השני של התוכנית: חבלות של לבנה חכים. *** **חסינות דיפלומר**

סירטי קולנוע בטלוויזיה

*** **יום רביעי הגדול** (יום רביעי, 23 באוגוסט, 22:05) — **סיפורם של שלושה חברים, נערי-חוף מקליפורניה, שכל מעייניהם גלישה על גלים, והשינויים שחלים בהם עם ההת-בגרות וניוסם לצבא. בין השחקנים הראשיים ויליאם קאט וגארי ביוזי. צילומי הגלישה גונבים את ההצגה.**
*** **פיתויו של ג'ו טינגן** (יום ששי, 25 באוגוסט, 22:30) — **הצצה מאחורי הקלעים של הפוליטיקה האמריקאית. אלן אלדה הוא המחייך המיקצועי, שהכל אוהבים להצביע בעדו, אלמלא פרשת-האהבים שהוא מנהל עם מריל סטריפ מחוץ לחייה-נישואין. כמו שגרי הארט יעיד — סיפור מן החיים. בימאי — ג'רי שאצברג (הדחליל).**
*** **ידע בשרים** (יום רביעי, 30 באוגוסט, 22:05) — **ג'ק ניקולסון וארט גרפונקל מתחילים את הסרט בקולג' ומסיי-מים אותו כיאפניס מצליחים בגריסה ארטיקה של התסריטאי באק הנרי לאובדן הערכים והאידיאלים של אמריקה בין שנות ה-50 לשנות ה-70. קאנדיס ברגן ואן מרגרט, בהופעה הקולנועית הטובה ביותר שלה, הן הנשים בחייהם. הבימוי של מייק ניקולס חצוף ומפולפל.**

אמיצי' כסנדרל המוכן לקבל על עצמו רצה שלא ביצע תמורת תש"לום נאות, וג'ו מאנטניה כשליית גאנגסטרים שצריך להבטיח כי ה-קנדרל יקיים את הבטחתו, בקומי-דיית פשע משעשעת של דייוויד (בית ההיסורים) מאמט.

*** **מיסטיק פיצה** (דיונוף, ארצות-הברית, מוצג גם בירושלים ובחיפה) — תרגיל למתבגרות. שלוש נערות בעיירה קטנה מגי-שות פיצה במיסעדה המקומית ומי-יש להניח שעוד נשמע על אאבת גיש, ג'וליה רוברטס וילי טילור, וגם על הבימאי דונלד פטרי.

ירושלים

*** **אשתו השמינית של כחול הזקן** (תיאטרון, אר-צות-הברית) — נישואין לצורך גירושין לצורך נישואין — הכל התחיל בחצי פיז'מה וייגמר, כג-אה, בלי. דיאלוגים שגונים ומגע הקסם של ארנסט לוביטש.

עדנה פיינרו